

HALO! HALO!!! CZY PAN MNIE SŁYSZY?

JANUSZ POPIS

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania edukacji dla bezpieczeństwa dla szkoły podstawowej

opracowany w ramach projektu

**„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących
w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego
w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”**

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Anna Kasperska-Gochna
Recenzja merytoryczna – Katarzyna Witkowska
Arkadiusz Wójcik
Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons – Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Halo! Halo!!! Czy pan mnie słyszy?

Etap edukacyjny/Czas trwania:

szkoła podstawowa/45 minut

Cel ogólny:

Wyrobienie umiejętności prawidłowego reagowania na zdarzenia, stosowania zasad prawidłowego wzywania pomocy.

Cele operacyjne

Uczeń:

- definiuje pojęcie wypadku,
- potrafi udzielić pomocy osobie nieprzytomnej,
- opisuje ogniwa „łańcucha przeżycia” zgodnie z wytycznymi Europejskiej Rady Resuscytacyjnej,
- ocenia, czy osoba poszkodowana jest przytomna/nieprzytomna,
- układa poszkodowanego w pozycji bocznej,
- współpracuje w parze, grupie,
- posługuje się nowoczesną technologią informacyjno-komunikacyjną.

Metody/Techniki/Formy pracy:

dyskusja, oglądanie filmu, prezentacja, metoda czterech kroków, zbiorowa, grupowa, w parach, indywidualna

Środki dydaktyczne:

film *Pożar Katedry Notre Dame* – przerażające nagrania

<https://www.youtube.com/watch?v=qT6zNkwGX6E>, zestawy rękawiczek, karimaty, folia termiczna

Zastosowanie narzędzi ICT:

tablica interaktywna z dostępem do internetu, telefony komórkowe, komputery

Opis przebiegu zajęć:

1. W zajęciach uczestniczy pielęgniarka, ratownik medyczny, strażak.
2. Oglądanie filmu *Pożar Katedry Notre Dame*.
3. Dyskusja z uczniami prowadzona przez pielęgniarkę/ratownika medycznego/strażaka na temat tego, z jakimi poszkodowanymi można spotkać się w sytuacji pożaru. Uczniowie wykazują się swoją wiedzą.
4. Prezentacja prowadzona przez jedną z zaproszonych osób na temat „łańcucha przeżycia”.

5. Praca w małych grupach. Nauka udzielania pomocy osobie nieprzytomnej (metoda czterech kroków):
 - Krok 1. – pielęgniarka/ratownik medyczny/strażak/nauczyciel demonstrują uczniom w grupach czynności w naturalnym tempie;
 - Krok 2. – pielęgniarka/ratownik medyczny/strażak/nauczyciel demonstrują czynności z dokładnym ich omówieniem;
 - Krok 3. – jeden z uczniów instruuje – pielęgniarkę/ratownika medycznego/strażaka lub nauczyciela, jak ma wykonywać czynności (powtarza, aż czynność zostanie wykonana bezbłędnie);
 - Krok 4. – uczeń wykonuje czynność, omawiając co właśnie robi i z jakiego powodu lub w jakim celu.
6. Ćwiczenie umiejętności w parach (uczniowie ćwiczą pod nadzorem pielęgniarki/ratownika medycznego/strażaka:
 - Sprawdzenie, czy jest bezpiecznie.
 - Sprawdzenie świadomości poszkodowanego.
 - Ocena stanu poszkodowanego.
 - Ułożenie poszkodowanego w pozycji bezpiecznej.
 - Zapewnienie poszkodowanemu ochrony termicznej.
7. Ewaluacja:

Uczniowie zaznaczają kolorem opanowane umiejętności przy kryteriach sukcesu (cele szczegółowe podane w języku ucznia – wklejone do zeszytu) (zielony – umiem, żółty – nie wszystko wykonuję poprawnie/muszę jeszcze poćwiczyć, czerwony – nie umiem/dużo ćwiczyć). Analiza posłuży nauczycielowi do zaplanowania ćwiczeń dodatkowych i lekcji na temat resuscytacji krążeniowo-oddechowej.

Komentarz metodyczny

Należy pamiętać, że nawet w najmniejszej klasie mogą uczyć się uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych – należy dostosować im formy i warunki pracy.

Jeżeli wśród uczniów są uczniowie z autyzmem, zespołem Aspergera lub niepełnosprawnością intelektualną należy posługiwać się podczas instruktarzu prostymi, jasnymi zdaniami. Można im też przygotować instrukcje obrazkowe i wydłużyć im czas na wykonanie zadania. Bardzo istotne jest też, aby uczniowie mogli mieć przerwę, jeśli nie będą zdolni do koncentracji na wykonaniu zadania.

Uczniowie niedosłyszający powinni mieć możliwość skorzystania ze słuchawek podczas prezentacji filmu i dodatkowych informacji podczas ćwiczeń. Mogą to być też instrukcje obrazkowe. Dodatkowe informacje na temat dostosowań umieszczone zostały w programie, w rozdziale „Warunki i sposoby realizacji”.

W ewaluacji uczniowie konsekwentnie na każdej lekcji, ćwicząc samoocenę używają metody świateł drogowych – jednej z najprostszych i najbardziej wizualnych zarówno dla ucznia, jak i dla nauczyciela.

Niektórym, taka samoocena może wydawać się nierzetelna – jednak badania udowadniają, że po pewnym czasie stosowania samooceny w takiej formie, uczniowie (niezależnie od etapu edukacyjnego) bardzo lubią ją ze względu na szybkość jej dokonywania i jej obrazowość. Dzięki niej łatwiej jest im utrwać materiał czy uczyć się do sprawdzianu. Z czasem nie widzą powodu, aby „oszukiwać”. Mają świadomość, że to jeden z najprostszych sposobów, który nie służy do ich wartościowania tylko ich rozwojowi – pomaga w nauce.

Ze względu na swoją prostotę i możliwość zastosowania prawie na każdych zajęciach jest to też sposób, który bardzo dobrze się sprawdza w klasie, do której uczęszczają uczniowie z różnymi niepełnosprawnościami – np. uczniowie autystyczni, z zespołem Aspergera, niepełnosprawnością intelektualną – wymagający prostych, zwięzłych i powtarzalnych komunikatów.